

PdF MU
učitelství pro 1. stupeň ZŠ

NÁZEV PROJEKTU :

CHOVÁME SE SPRÁVNĚ? ANEB

(ŽÁCI SI SAMI VYBEROU JMÉNO HRDINY) **V NESNÁZÍCH.**

ROČNÍK: **3 - 5**

RENATA DAVIDOVÁ
UČO: 79365
5. ročník

I. NÁVRH PROJEKTU

1) NÁZEV: CHOVÁME SE SPRÁVNĚ? ANEB (Jméno hrdiny).. V NESNÁZÍCH.

2) SMYSL PROJEKTU: Co dělat, když jsem doma sám a někdo zazvoní. Co dělat, když se na ulici setkám s cizím člověkem. Co dělat, když mi ubližují spolužáci. Učíme se, jak se zachovat pomocí modelové situace.

3) VÝSTUP: Komiksová knížka – (Jméno hrdiny) v nesnázích

4) PŘEDPOKLÁDANÉ ČINNOSTI: čtení pohádky, vymýšlení jména pro hrdinu, secvičení a hraní scének, vytvoření komiksu,

5) ORGANIZACE: Výuka probíhá ve třídě a je organizovaná formou skupinové a samostatné práce.

6) PŘEDPOKLÁDANÉ METODY A FORMY PRÁCE: Diskuse, individuální práce, skupinová práce,

7) PŘEDPOKLÁDANÉ POMŮCKY: pohádka O Smolíčkovi, psací a výtvarné potřeby, papíry A5, A4 tvrdý, děrovačka, izolepa, provázky, tvrdý papír A2 na plakát,

8) ZPŮSOB PREZENTACE PROJEKTU: Hraní scének, komiksová knížka vystavená ve třídě,

9) ZPŮSOB HODNOCENÍ: Společný rozhovor o tom, co se nového dozvěděli a zda dokáží poznatky z dnešního dne využít.

II. REALIZACE PROJEKTU

- **ČASOVÁ DOTACE:** 5 – 6 vyučovacích hodin
- **MOTIVACE:** pohádka O Smolíčkovi Pacholíčkovi, během čtení mají děti za úkol přemýšlet, proč jsem vybrala právě tuto pohádku.

POHÁDKA O SMOLÍČKOVI PACHOLÍČKOVI

Smolíček Pacholíček byl malý chlapeček, který nebydlel s maminkou a tatínkem jako většina z vás, ale bydlel s Jelenem se zlatými parohy v malé chaloupce v lese. Každé ráno Jelen se zlatými parohy odcházel na pastvu a Smolíčkovi Pacholíčkovi říkal: „Smolíčku Pacholíčku, nikomu neotvírej, po lese chodí zlé Jeskyňky a mohly by ti ublížit!“ A Smolíček Pacholíček pokaždé Jelenovi slíbil, že nikomu otevírat nebude.

Jednoho rána, když se Jelen se zlatými parohy odešel na pastvu, Smolíček Pacholíček zůstal zas doma sám. I tu uslyšel lehké klepání na dveře a líbezná, přelíbezná hlásky volaly: „Smolíčku Pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme!“ A Smolíček si říkal – takhle líbezná hlásky přece nemohou patřit zlým bytostem, jenom na malou škvírku otevřu a podívám se. A otevřel na malinkou škvírku.

A protože Jeskyňky jsou čarovné bytosti, protáhly se i malinkou škvírkou a milého Smolíčka Pacholíčka chytly a nesly daleko. A Smolíček Pacholíček volal: „Za hory, za doly, mé Zlaté parohy, kde se pasou, Smolíčka Pacholíčka Jeskyňky pryč nesou!“ Jelen se pásl blízko, volání Smolíčka Pacholíčka uslyšel, přiběhl, naložil si ho na hřbet a odnesl zpátky do chaloupky. Smolíček Pacholíček plakal a sliboval, že už nikdy nikomu neotevře.

Takhle to šlo dlouhé dny, týdny a měsíce a Smolíček už dávno zapomněl, do jakého nebezpečí se kdysi dostal. Když však jednoho dne odešel Jelen se zlatými parohy na pastvu, Smolíček Pacholíček znovu zaslechl lehounké ťukání na dveře. Když přišel blíž, uslyšel i líbezná, přelíbezná hlásky: „Smolíčku Pacholíčku, otevři nám svou světničku, jen dva prstíčky tam strčíme, jen co se ohřejeme, hned zase půjdeme!“ A Smolíček Pacholíček uvěřil a světničku pootevřel na malou škvírku.

A my už víme, že Jeskyňky jsou čarovné bytosti a že se umí protáhnout i malinkou škvírkou. To přesně udělaly. Protáhly se do světničky, milého Smolíčka Pacholíčka chytly a nesly daleko a daleko. A Smolíček Pacholíček celou dobu volal: „Za hory, za doly, mé Zlaté parohy, kde se pasou, Smolíčka Pacholíčka Jeskyňky pryč nesou!“ Jelen ho neslyšel, tak volal Smolíček znovu: „Za hory, za doly, mé Zlaté parohy, kde se pasou, Smolíčka Pacholíčka Jeskyňky pryč nesou!“ Ale Jelen se zlatými parohy se tentokrát pásl velmi daleko, Smolíčka Pacholíčka neslyšel a jak to s ním dopadlo dosud nevíme.

Otázky po přečtení: Proč jsem jim vyprávěla právě tuto pohádku?

Byl už někdo z vás někdy sám doma?

Co děláte, když jste sami doma?

Co byste dělali, kdyby někdo zazvonil?

Jak zjistíte, kdo je za dveřmi?

Představte si, že je tady takový človíček jako vy. Je stejně starý, má stejné zájmy jako vy... A právě on se dostane do nesnází. Např. je doma sám a někdo zvoní nebo ho na ulici osloví cizí člověk a nebo se k němu ve škole spolužáci nechovají pěkně a on neví co má dělat. Myslíte, že byste mu dokázali poradit?

Zatím ale nevíme, jak se jmenuje a zda je to chlapec nebo dívka, proto by bylo vhodné ho pojmenovat.

- **HLEDÁME JMÉHO PRO NAŠEHO HRDINU:**

Děti chodí po jednom za tabuli, každý napíše jedno jméno, které by dal našemu hrdinovi. Jméno ale nesmí být ze třídy.

Společně hlasujeme pro jedno jméno.

- **TÉMATA SCÉNEK:**

Společně vymyslíme a na tabuli napíšeme sedm situací, do kterých se náš hrdina dostane. Vy si jednu vyberete a tu nám tady pak zahrajete. Poté si o tom budeme krátce povídat, jak to vyřešil hrdina a jak byste to vyřešili vy.

Stanovíme si pravidla, jak by se měl chovat nejen náš hrdina, ale hlavně my. A na závěr o ^(Jméno hrdiny) a jeho nesnázích nakreslíme komiks.

PŘÍKLADY TÉMAT:

- sám(a) doma a přítelkyně maminky
- sám(a) doma a pošták
- sám(a) doma a elektrikář
- a pán s pejskem, který by mu(jí) chtěl ukázat štěňátka
- a pán v autě, který se ptá na cestu
- má klíče na krku a pronásleduje ho(ji) cizí pán
- ve škole a jeho(její) kamarádi (nejprve se k ^(Jméno hrdiny) chovají škaredě, pak pěkně)

- **NACVIČOVÁNÍ SCÉNEK:**

Dvojice nebo trojice (podle obsazení) si samostatně nacvičí krátkou scénku.

Případně si připraví potřebné rekvizity.

- **HRANÍ SCÉNEK**

Po té co jedna dvojice sehraje scénku, krátce diskutujeme o tom, jak to ^(Jméno hrdiny) vyřešil(a), jak by to řešili oni, případně, zda se již do takové situace dostali. Zopakujeme důležitá telefonní čísla.

- (Jméno hrdiny) **A KAMARÁDI**

Po scénce – se ptáme jak se cítil hrdina představující (jméno hrdiny), když se k němu chovali spolužáci zle a jak se cítil, když se k němu chovali kamarádsky. Už se vám to ostatním někdy stalo?

Dovedeme je k závěru, že je mnohem příjemnější, když spolu děti kamarádí, než když jsou na sebe ošklivé.

- **MÁME SE RÁDI**

Všichni si nalepí na záda papíry a ostatní mu tam píší, čeho si na něm cení, co a proč na něm mají rádi,...

- **TVORBA KOMIKSU**

Pomůcky: tvrdý papír – A4

výtvarné potřeby

komiksový časopis jako vzor (Čtyřlístek,...)

Technika: kresba pastelkami nebo fixy

Děti se mohou inspirovat zahraničními scénkami nebo si mohou vymyslet svou vlastní příhodu. Záleží jenom na nich, zad to bude o správném nebo špatném chování.

Společně se podíváme co vše má komiks mít: Název, autora, bubliny a alespoň šest okének.

Kdo je hodový může kreslit úvodní stránku komiksu.

Potom komiks svážeme do knihy a pověsíme do třídy.

- **ZHODNOCENÍ** – společný rozhovor o tom, co se nového dozvěděli, co se jim líbilo, nelíbilo a zda si vezmou z dnešního dne nějaké ponaučení.